

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

131

Рег. № 2697 Екз. №

31 25 1994 г.

Главно Д. Тевеб
01.06.1994г.

ДО
**КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
 НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Становището на Министерство на вътрешните работи по пунктове 1 и 2 от определението Ви от 05.05.1994 г. по конституционно дело № 4/1994 г. е следното:

1. В чл.5, ал.2 на Конституцията на Република България е прогласено, че разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Тази норма е пряко свързана с § 3, ал.1 от Преходните и заключителни разпоредби, която гласи, че "разпоредбите на завареното законодателство не се прилагат, ако противоречат на Конституцията". Терминът, който е използван "не се прилагат" се използва в чл.22, ал.2 от Закона за Конституционния съд за актове, обявени за неконституционни, но това неприлагане се налага по силата на законовата норма, а не по силата на чл.5, ал.2. Съгласно § 3, ал.2 Народното събрание е отменила в едногодишен срок от приемането на Конституцията, разпоредбите на заварените закони, които не са отменени по силата на чл.5, ал.2 на Конституцията. Чл.чл.124 и 125 от Конституцията са възложили на Висшия касационен съд и Висшия административен съд да осъществяват върховен съдебен надзор за точното и еднакво прилагане на законите. След като на тези органи Конституцията е възложила надзора по точното и еднакво прилагане на законите, следва те при

разпоредба.

2. Конституционнодопустимите ограничения на правото на сдружаване по чл.12, ал.1 и чл.44, ал.1 от Конституцията са дадени в чл.44, ал.2 и 3 от Конституцията и в чл.22, ал.2 на Международния пакт за гражданските и политическите права. Други, извън тези ограничения са недопустими. Хипотезата за това, дали е "конституционносъобразно монополизирането на правото на сдружаване в определена сфера на дейност" е неясна. Конституцията е определила в кои сфери на стопанската дейност е допустим монопол. Законът за защита на конкуренцията е създал механизми за предотвратяване на монополизирането на дадена стопанска дейност. Ако сдружението на гражданите е за извършване на стопанска дейност, то ще бъде регистрирано по реда на Търговския закон и защита следва да търси от Комисията за защита на конкуренцията, а не от Конституционния съд.

Групата народни представители, направили искането за тълкуване на тези текстове на Конституцията, явно имат в предвид, че законът не е уредил взаимоотношенията между Съюза на свободните ловци и държавата, каквото е изискването на чл.44, ал.3 от Конституцията. Това, че Законът за ловното стопанство е определил взаимоотношенията между държавата и Съюза на ловците и риболовците в България, не монополизира правото на сдружаване на гражданите. Следва народните представители да използват правото си на законодателна инициатива за уреждане на взаимоотношенията на държавата със Съюза на свободните ловци.

МИНИСТЪР:

В.Михайлов

